

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ЗА НИШ

НИШ, ДЕЦЕМБРА 1999, ГОДИНА X, БРОЈ 687
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Агресија на нашу земљу није престала јуна 1999. године. Само је бомбардовање престало. Агресија се наставља, а агресор је само променио методе деловања. Он се неће зауставити све док своје циљеве не реализује - или док га најзад негде ефикасно не зауставимо.

То место није била Република Српска Крајина. То није била ни Република Српска. То место није било ни Косово и Метохија.

Агресија се наставља јер је њен циљ да нам се отму Црна Гора, Рашка, Војводина и да се остатак Србије доведе под принудну квислиншку управу. Кандидати за основне функције у тој квислиншкој управи већ су познати нашој јавности: то је онај политички шљам, отпад са српске политичке сцене који је у току агресије побегао из Србије, а данас иде у још гори злочин. Удружени под диригентском палицом специјалног координатора Европске уније за "српску" демократску опозицију, Хавијера Солану, здушно оптужују режим у Србији да врши злочин и одмазду и над сопственим народом. Користећи термин "државни тероризам", они свим својим бићем покушавају да пруже алиби америчком Конгресу да изгласа посебан закон о забрани постојања суверене државе Србије.

Оно што раде у Републици Српској, Американци ће покушати да ураде и у Србији. Да би те своје поступке оправдали, потребни су им издајници из редова српског народа. У Републици Српској то су људи окупљени око Додика, у Црној Гори

АГРЕСИЈА СЕ НАСТАВЉА И У 2000. ГОДИНИ

Ђукановићеви подрепаши, а у Србији Ђинђић, Драшковић, Вук Обрадовић, Свилановић и слични. Драшковић оптужује режим за стварање некаквих "ескадрона смрти", а сам формира сопствене ескадроне, које назива "Српски покрет одбране"! Српски покрет обнове је већ увео страначки поздрав, а сада формира и своје паравојне формације. Очекујемо да ти паравојници ускоро добију и страначке униформе, и тако у потпуности постану слични својим узорима из времена Хитлерове омладине.

Док се срдечно љубе са представницима "Међународне заједнице", оне исте која нас је бесомучно бомбардовала 78 дана, да ли понекад осете срамоту због неколико хиљада рањених и доживотних инвалида? Док се срдечно рукују са Клинтонем, Куком, Соланом и сличним сподобама, да ли помисле да управо тог тренутка многе српске мајке дају шестомесечне парастосе погинулим синовима, војницима, српским витезовима, чије су убијање наредили управо ти њихови пријатељи-савезници?

Ти издајници сада ликују што могу да путују, јер се остварило све оно што су они и желели. Путују, како кажу, "по демократију". Приче о демократизацији нису озбиљне приче о демократизацији. Нико од оних који причају о демократизацији не жели демократизацију. Они желе коначну и потпуну капитулацију Србије и Југославије, они желе потпуну окупацију и успостављање колонијалних односа у Србији.

Са иностранством треба сарађивати, али не на штету српског народа. Нећемо са неким сарађивати и водити дијалог тако што ћемо клечати на коленима. Ко год буде водио пријатељску политику према Србији, за српске радикале је добро дошао и у нама ће имати искреног савезника. Ми се не оријентисамо према било којим интересима, осим према интересима српског народа. Онај ко је добар за Србију и српски народ, добар је и за нас, српске радикале.

Поштовани суграђани,

Када у рукама будете имали овај број "Велике Србије", већ ћемо закорачити у 2000. годину. Од ње очекујемо да буде година у којој ћемо решити тешку економску и социјалну кризу у којој се налазимо. Такође, то је и година редовних савезних и локалних избора. Избори су прилика да се смање унутрашњи сукоби и тензије. Само ми Срби треба да решавамо своје несугласице и судбинска политичка питања, без мешања страних сила, посебно без мешања оних који су своје непријатељство према српском народу доказали бомбардовањем градова и села, школа и болница широм Србије, као и завођењем економских санкција против наше земље.

Сва наша политичка размимоилажења и сукобе морамо решавати само мирним путем, на изборима. Не сме се поновити да Србин удари на Србина, да брат нападне брата. Зато оним који заговарају крваве обрачуна по улицама српских градова поручујем: Српкиње нису рађале синове да би губили главе у уличним сукобима како би неки политичари најзад дошли на власт, већ да би, ако затреба, бранили отаџбину.

Председник

Општинског одбора
Српске радикалне странке
у Нишу

Властимир Јовановић

Како нас греје Градска хладњача?

Јавно предузеће Градска топлана и њено (не)функционисање последњих недеља побудило је пажњу не само локалне него и јавности широм земље. Повод за тако нешто били су догађаји у којима су се као главни актери појављивали челници локалне самоуправе у Нишу као и сам директор овог јавног предузећа, а у којима се покушала, изношењем неистинитих чињеница, створити искривљена слика о пословању Топлане. Као и увек до сада показало се да се изношење лажи у политици објао о главу само онемо који их је изнео.

Најпре је директор овог предузећа, Радослав Златановић, јавно позвао грађане Ниша, кориснике услуга "Топлане" да поднесу захтеве за умањење рачуна уколико им температура у становама не одговара прописаној од 18 до 22 степена целзијуса. Јавно је обећао да ће се сваки рачун умањити за 5% за сваки степен испод 18 степени. По сазнањима Општинског одбора Српске радикалне странке велики број Нишлија је такве захтеве поднео. Међутим, надлежна комисија за приговоре Градске топлане на те приговоре не одговара. Поставља се питање да ли та комисија уопште постоји? Ако постоји, која је сврха њеног постојања? А ако не постоји онда је директор Топлане јавно слагао грађане Ниша.

Господин Златановић је постао "чувен" и по томе што је недавно, својом одлуком, ускратио корисницима Топлане грејање с образложењем да "постоје залихе мазута само за елементарно одржавање система". Показало се, само дан касније, да је то још једна лаж јер су надлежне инспекцијске службе утврдиле супротно.

Да не би директор "Топлане" остао усамљен, побринули су се, ко други, но Зоран Живковић и Бранислав Јовановић. Тих дана, овај трио покушао је да своју неспособност да набави мазут пребаца на Владу Републике Србије. Поред већ истрошене тезе о "маћехинском односу републике према граду" покушали су тих дана да убеди грађане Ниша како "Влада Републике Србије не дозвољава коришћење мазута из републичких робних резерви у Нишу па су они били приморани да донесу противзакониту одлуку о коришћењу истих". Међутим, овај трио никада није испоштовао утврђене прописе, јер никада није поднео захтев за коришћење мазута надлежном министарству за енергетику. Ипак, данас корисници услуга Топлане управо се греју тим мазутом, а Влада Републике Србије није правила питање кориш-

ћења тог мазута имајући у виду тешку економску ситуацију у земљи.

Следећи неуспех овог трија била је теза о "хуманитарном мазуту". Своју (не)способност показали су на делу. Наводна "хуманитарна помоћ" Европске уније у ствари је, како су и сами признали, уносан, по њих наравно, увозно-извозни посао између македонске фирме "Окта" из Скопља и "Нипкомерц" из Ниша. Власник "Нипкомерца" је иначе, Нишлијама веома познат, Мирољуб Тошић власник приватне бензинске пумпе "БП" који је иначе за време агресије на нашу земљу хапшен - због непуштања у промет нафте и нафтних деривата! Толико о "способности" овог трија да раде посао за који су их Нишлије изабрале и о људима са којима сарађују и послују.

За понос, зар не?

1. питање за Банана-мена

До јуче сте били главни портпарол нишког огранка Савеза за промене, а на седници Главног одбора своје странке с презиром сте говорили о скуповима "ових хоштајпера".

Када сте били искрени?

Ко тргује "Тржницом"

Како су само громогласно припадници бивше коалиције "Заједно" најављивали на тргу крајем 1996. и почетком 1997. године да ће се припремимању локалне "власти" у граду борити против мита и корупције, да неће гањати политичке неистомисљенике, да ће јавна предузећа много боље функционисати него што је то био случај до тада! Али, одмах су првим потезом прекршили оно што су обећали на тргу. У ЈКП "Тржница" отпустили су неколико радника (политичких неистомисљеника), без икаквог разлога и доказа. Касније су ти људи, судском пресудом, враћени на посао и ЈКП "Тржница" је морала да их исплати за све време које нису радили. Та цифра се креће око милион динара. Наравно, нико није одговарао за нанету штету предузећу. Како су једне отпустили, тако су друге запошљавали. Запошљавали су само чланове Демократске странке и Српског покрета обнове, међу којима је било и доста рођака. Тако су запошљени:

- Бисерка Живковић, на место помоћника генералног директора за опште и правне послове (случајно супруга председника Скупштине града Ниша и потпредседника Демократске странке Зорана Живковића),

- Милутина Ђиновића, на место помоћника генералног директора за пијаце (случајно кум потпредседника Извршног одбора Скупштине града Ниша, председника Управног одбора овог предузећа и председника Извршног одбора Демократске странке Александра Крстића),

- Бојана Илића, на место управника свих пијаца у граду (случајно рођени брат потпредседника Извршног одбора Скупштине града Ниша и секретара Градског одбора Српског покрета обнове у Нишу Радана Илића), који је запослио и своју свастику Данијелу која, за сада, ради само као кафе-куварица на буваљој пијаци "ОТЦ" (истина преко уговора о делу, што је први корак до запослења),

- Ирина Богуновић (случајно кћерка попа Раше).

У ЈКП "Тржница" су радили:

- Петар Тепавац, на месту генералног директора (случајно кум потпредседника Скупштине града Ниша и члана Главног одбора Српског покрета обнове Животе Милосављевића),

- Супруг секретара Скупштине града Ниша и потпредседника Градског одбора Демократске странке у Нишу Невенке Стојковић, који је био задужен за градске робне резерве које су ускладиштене у том предузећу када је нетрагом настало робе у вредности од милион динара.

До сада је примљено у стални радни однос око 50 радника док је око 20 примљено на рад на одређено време. Запошљавање се и даље наставља иако нема посла ни за досадашње раднике. Супруг, већ поменуте, Ирине Богуновић и друга свастика, такође поменуте, Бојана Илића - Драгана током 1998. (са одобрењем Милутина Ђиновића и Бојана Илића) не плаћају закупнину за пијачне тезге на пијаци "ОТЦ". Такође, по одобрењу Милутина Ђиновића четворица корисника не плаћају накнаду на истој пијаци (наводно због своје социјалне угрожености), али је права истина да су чланови Демократске странке. Поштено, нема шта!

Радник ЈКП "Тржница" Небојша Милосављевић (члан Српског покрета обнове) не плаћа закуп пословног простора (локала) на истој пијаци. Дуг му је, већ, 15.000 динара. Генерални директор Велимир Игњатовић га на све то само чисти - одобрава му 2.200 динара за наводну куповину неке књиге ради стручног усавршавања. Такође, директор Велимир Игњатовић одобрава помоћ "Пчелици" у износу од 640.000 динара - где је он председник Управног одбора! На име репрезентације у првих шест месеци 1999. године потрошено је близу 100.000 динара. Док су патриоте браниле земљу од НАТО агресора, господа се чашћавала.

По наређењу Извршног одбора Скупштине града, пресељава се буваљак са "Медијане" на локацију "Огрвинвеста", где "Тржница" за две године губи три милиона динара. Наравно и за тај штетан уговор по предузеће нико не одговара. На крају, Управни одбор, на иницијативу председника Извршног одбора Скупштине града Бранислава Јовановића, доноси одлуку о укидању сектора трговине у предузећу. Радници сектора трговине делимично се шаљу на плаћена одсуства, а делимично се распоређују на друге послове. Поједина насеља остају без јединог снабдевача (Куновица, Банцарево, Раутово). Није ли то својерсно кажњавање политичких противника? Наиме, у сектору трговине овог предузећа радило је доста радикала, а зна се ко је у поменутим селима победио на прошлим изборима!

Лијеп њихов и лијепа њихова

Пре отприлике две године Нишка телевизија, грдно појачана Војканом Миленковићем, довела је Азема Власија у студио. Он се обрео у нашем граду послом, бранио је ухапшене шиптарске терористе, чланове ОВК пред Војним судом. Мора да се обрадовао мазохистичком нагону Српског покрета обнове и прилику, која му се указала, је искористио. Насмејао се Србима у лице, како њима, тако и њиховим намерема да сачувају Космет у оквиру српског националног простора. Поред тог изненадног задовољства које му се десило, најавио је и отворену оружану побуну шиптарских терориста.

Ових дана смо доживели још већу бруку и срамоту у режији Војкана Миленковића, Нишке телевизије и СПО-а. Организовање и емитовање интервјуа са комунистом и усташом Стипом Месићем је згрозила све грађане Ниша, али и целе Србије, јер се вести о глупостима и будалаштинама нишке локалне самоуправе врло брзо шире целом земљом. Ако им је толико било стало до мишљења Стипе Месића, што не емитоваше интервју у Београду или Крагујевцу, него нама ставише беду за врат.

-Срби су криви за распад СФРЈ

-Срби су криви што су бранили вековна огњишта од усташа, балиста и муџахедина

-Срби су криви што је Стипе наоружавао Хрватску, две године пре него што је до сукоба уопште дошло.

-Срби су криви што је над њима извршен геноцид у Републици Српској Крајини.

-Срби су криви што им је Европска заједница увела санкције.

-Срби су чинили масакре и злочине у Босни, Хрватској и Космету, па због тога морају да одговарају пред судом у Хагу.

-Срби су криви што их је НАТО бомбардовао.

-Срби су криви што Шиптари и НАТО врше геноцид према њима на Космету.

-Срби су криви за све, а понајвише за то што су живи и што су Срби.

Ово смо чули од човека који је био последњи председник СФРЈ и који је то најавио ступајући на дужност. Од човека који је планирао и спровео геноцид над српским народом у Пакрацу, Папуку, и свуда где су његове усташе могле до Срба да дођу.

Невероватна је идентичност између ставова Стипе Месића, Српског покрета обнове, Савеза за промене и развијене европске демократије. Све што је Стипе рекао у микрофон СПО телевизије из Соко Бање, која је снимила интервју имамо прилике да чујемо свакодневно кроз

извештаје о митинзима на празним трговима и јавним медијским наступима СПО и СЗП. Они једноставно на исти начин гледају на десетогодишњу кризу на овим просторима, и у омаловажавању српског народа иду даље и од самог Месића. По њима НАТО није бомбардовао српски народ, него власт у Србији, они амнестирају злочин и злочинца. Чак и Месић није могао да не пренесе бојазан Хрвата да ће власт која се формира и без Милошевића, инсистирати на тренутно окупираним српским територијама.

То што се десило у Нишу, никада се не би десило у Хрватској, ни у једном граду и ни на једном медију, ма која Хрватска политичка странка да је на власти, па и странка Стипе Месића. Хрватска је демократска и еуропејска држава, у Србији влада медијски мрак, Закон о јавном информисању је најгори на свету, а државни тероризам држи грађане у страху. Па кад је тако нека сви лепо иду у Хрватску, на Хвар, код њиховог Стипе у госте, нека се покатоличе и решиће своје али и проблеме овог народа. Довољно нам је тешко и без њиховог мазохизма. На жалост њих неће ни Хрвати, па чак нису ни СПО ТВ екипу пустили у Хрватску.

Пред Нишском телевизијом стоје нови изазови. Франсо Тућман им је измакао, али је Хашим Таџи још увек здрав и жив, пошто му овде Српски покрет одбране сигурно не може гарантовати безбедност могу да оду у Македонију или Албанију и сликају се заједно с њим.

"МИ СМО СРБИ - А ОНИ РОТАРИЈАНЦИ"

Зоран Живковић, пропали председник Скупштине града, или ако му је драже "најпопуларнији политичар у граду", како он сам себи воли да "тепа", а понекад то раде и његови најближи сарадници док је он у Вашингтону, Будимпешти или ко зна где, очигледно губи живце и тло под ногама, баш као и остали издајници у Савезу за промене. Како и не би, када на њиховим протестима има више камермана и секретара НАТО амбасада него грађана. Тако је сада разгарајући Живковић дао изјаву Гласу јавности од 10. Новембра 1999 године: "Тешко је у овој џунгли могуће применити принципе демократске Европе. Све чешће размишљам и о потреби да применимо метод џунгле у овој борби за опстанак..."

Рече човек и остаде жив.

Ко је њему уопште рекао да размишља? Када му је јасно стављено до знања у Вашингтону да то никако несме да ради, јер за њега има ко да размишља, исти онај који га и плаћа, а то су Американци, уосталом размишљање је њему потпуно непозната

дисциплина. Не чуди нас онда ни деманти, Веље Илића једног од многобројних вођа СЗП, председника С.О. Чачак, који је рекао да то није њихов став.

И док је Живковић својим нашањем и размишљањем у џунгли, његова браћа ротаријанци су несебичном и хуманом донацијом препородили возни парк нишке Хитне помоћи. Није нам јасно како је до сада уопште да функционише ова здравствена установа без Пинц гауера, војног возила, преправљеног за санитет. Очигледне су предности, у војсци популарног Пинца, у односу за сва цивилна возила Хитне помоћи. Може да иде асфалтираним, неасфалтираним, макадамом и потпуно непроходним путевима, лако се пробија кроз градску гужву и троши нешто мање од 30 литара дизела на 100 километара. Може возило добија неслућене могућности када му се уместо точкова поставе гусенице, а за не дај боже, може да се користи и као амфибија. Плаши нас само што је возило правилно обележено црвеним крстовима који су уочљиви и са земље и из ваздуха. Да можда ротаријанци знају нешто што ми не знамо?

Ко је уствари Зоран Живковић?

Пре отприлике 9 месеци смо помислили "ипак је Србин, а не ротаријанац, ево, обукао је униформу иако чак ни војску није служио, оде да брани земљу од непријатеља?" Кад, оно, још деца нису престала да плачу од звука авиона који пролете над градом, а он отрча у крило онима који су бесомучно убијали грађане ове земље. Истим онима који су мучки убили више од 30 грађана овог града који су можда гласали за тог истог Живковића и његову ротаријанску странку.

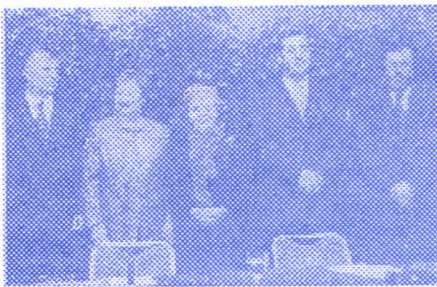
Шта је он? Ротаријанац или Србин, патриота или издајник, шарлатан или Председник скупштине града, пропали бизнисмен или најпопуларнији политичар у граду.

Живковић је ротаријанац и шарлатан и пропали бизнисмен, а понајвише издајник и то њему грађани рећи на следећим локалним изборима. До локалних избора је остало мало времена, али довољно да га најпрофесионалнија и најгледанија ТВ у граду части још једним избором за најпопуларнију личност године.

Округли сто

"Секте окупација душе и мозга"
Александар Саша Сенић,
публициста из Београда.

"Укратко, масони су верско-филозофска секта, то каже Михарло Поповски у књизи Тајанствени свет масона - који је масоне проучавао изузетно добро. Циљ масона је искључиво економски и политички и тамо се улази по принципу што више пара то боље место. Ротаријанци су удружење за сиромашне масоне, односно то су масони сиротиња. Један од оснивача ротаријанског клуба у Београду је био и покојни доктор Стеван Мољевић тада истакнути члан Равногорског покрета..."

Да ли је ово нова Коалиција "Заједно" ?

1. питање за Банкрот-ротари мена:

Грађани Ниша захтевају да буду до детаља упознати са разлозима смењивања секретара Секретаријата за урбанизам и комуналне послова Драгана Цанић. Ваш страначки колега Бранислав Јовановић је на седници Главног одбора своје странке поменуо да је СПО материјално и финансијски потпуно спреман за изборе. Странка која до јуче, док се није докопала власти у Нишу, није могла да плаћа рачуне за телефон и утрошену електричну енергију, сада се расплаћује новцем. Да ли је то разлог за смењивање госпође Цанић ?

Интервју са Драгољубом Стаменковићем, председником Окружног одбора Српске радикалне странке Нишавског округа

Често се чује : "Ишли сте на изборе као опозициона Странка. Народ је гласао за опозицију. Говорили сте да желите да срушите СПС а сада сте у коалицији са њима. Да ли сте преварили бираче?"

Одговор : У деловању сваке политичке странке могу постојати два статуса. Статус опозиционе Странке и статус ВЛАДАЈУЋЕ СТРАНКЕ. И све Странке су формиране да би се бориле за власт, да буду владајуће странке. Зато излазе на изборе. Грађани на изборима одлучују којој ће политичкој партији поверити вршење власти. И када гласају за партију која је у статусу опозиционе партије народ, не гласа да та партија буде опозиција, већ да буде власт. Грађани су гласали, за тада опозициону Српску радикалну странку, да победи на изборима и постане владајућа Српска радикална странка. Зашто је странкама стало да победе на изборима? Зато јер само владајућа странка може спроводити свој политички, социјални и економски програм у целости и тако утицати на развој земље. Лажи о томе да су грађани Србије гласали за то да Српска радикална странка буде опозиција пласирају оне Странке које никада неће победити на изборима, које желе да на власт дођу на улици, силом и Странке којима је интерес да се развије јака и велика Српска радикална странка. Некада на изборима грађани ни једној политичкој партији не дају довољно

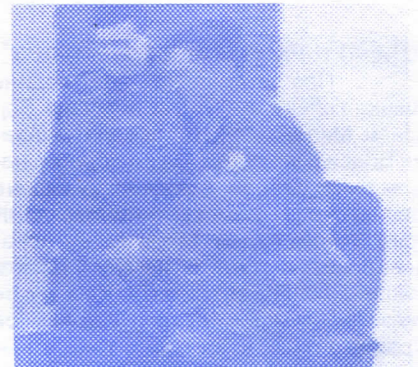
гласова да би сама могла да формира Владу и да самостално врши власт. Тада, две или више партија почињу договоре око формирања коалиције и коалиционе Владе. Одмах после избора позвали смо СПС и ЈУЛ, позвали смо и СПО да се направи широка коалициона Влада, Влада народног јединства. У тој Влади, Српска радикална странка и СПО би имале већину и у Влади и у Скупштини Србије. СПО није желео у Владу у којој би били српски радикали, али је желео у Владу са СПС-ом и ЈУЛ-ом ! Нису се договорили око броја министарских мандата и директорских фотеља (СПО је тражио преко 50% министарских и директорских места, па чак и места амбасадора, иако је то у надлежности Савезне владе), иако има само 45 народних посланика или око 22% мандата у Скупштини Србије. Српски радикали су поставили своје захтеве за улазак у Владу: одговарајући број министарских ресора у складу са бројем посланика и приоритете у решавању проблема. Наши приоритети су били : борба за очување самосталности и Космета у уставно-правном систему Србије, борба против криминала, решавање проблема пензија, проблема у просвети и здравству и убрзана, јавна и праведна приватизација. Коалициона Влада је Влада компромиса, договарања и уступака. У таквој Влади ни једна странка учесница у Влади не може у целости спроводити свој програм.

Зашто није прихваћен "споразум" у Паризу и Рамбуеју? Зашто је морало да дође до рата да би се опет прихватиле стране трупе?

Одговор : Да су српски радикали сами одлучивали о споразуму "Ахтисари-Черномирдин", он никада не би био прихваћен јер су његови резултати видљиви од доласка НАТО трупа на Косово и Метохију. Ултиматум у Паризу и Рамбуеју је предвиђао размештај НАТО трупа у целој СРЈ, њихов останак није био временски ограничен, после пет година би на Косову био одржан референдум за независност, а сви ресурси би били коришћени без икакве надокнаде. Војницима НАТО-а не би могло да се суди у нашој земљи без обзира какав злочин починили. Пример за то имате у Македонији. Очигледно је да би то значило окупацију СРЈ.

"Свуда се боље живи. У Македонији су плате око 180 марака, у Бугарској 150, у Републици Српској 350, Хрватској 450, у Словенији 1100... Код нас су плате испод 100 марака."

Одговор : Само неозбиљни и неодговорни политичар може да тврди да се у нашој земљи лепо и лагодно живи. У Републици Српској је плата 350 марака, али не кажу да је хлеб 1 марка, млеко 1,5 марака, бензин одавно 1,8 марака, уље 2,5 марака, свињско месо 10 марака, итд. Плате јесу веће али су и цене неупоредиво веће. Те лажи они пласирају да би оправдали тезу : "Чим пустимо Американце у земљу, биће нам боље". Код нас се не живи сјајно, тешко се опстаје и саставља крај са крајем, али се мора много више радити да би се стање поправило.

Новокомпоноване патриоте.

2. питање за Банана мена: Бранислав Јовановић је

1. савезни посланик,
2. председник Извршног одбора Скупштине града Ниша,
3. председник Управног одбора Дирекције за изградњу града Ниша,
4. председник Комисије за самодопринос,
5. главни и одговорни уредник у "Инфо-Нишу" (из потаје)
6. председник Окружног одбора СПО,
7. тајни члан Демократске странке и Савеза за промене (шта је договарао са демократима на тајном састанку у Сокобани ?)
8. члан безбројних комисија, знаних и незнаних, у Скупштини града Ниша,
9. члан безбројних управних одбора јавних предузећа у Нишу.

На основу свега тога сигурно зна одговор на питање :

Ко је у Матејевцу продавао цигарете из хуманитарне помоћи ?!

Оснивач и издавач :
др Војислав Шешел
Редакција прима пошту на адресу:
"ВЕЛИКА СРБИЈА", ТРГ ПОБЕДЕ 3
11080 Земун

Уредник овог издања :
Александра Атанасковић
Општински одбор СРС у Нишу,
Савет за информисање
и пропаганду,
18000 Ниш,
Душана Костића 4,
Тел./Факс 018 22 584

Тираж 20000